

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่สามสิบหก

สัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของเนบูกัดเนสซาร์: การเปิดเผยหมุดหมายทางประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์และนิมิตที่ถูกผนึกไว้แห่งแม่น้ำอูไล

Jeff Pippenger
2023-12-31

ดาเนียลบทที่หนึ่งเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

ดาเนียลบทที่สี่ถึงประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองเช่นกัน ตั้งแต่ปี 723 ก่อนคริสตกาล จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 แน่แน่นอนว่า ย่อมเป็นไปได้ที่จะมองเห็นสิ่งนี้ได้ หากปราศจากระเบียบวิธีแห่งฝนชุกปลายฤดูที่ว่า "บรรทัดบนบรรทัด"

เนบูกัดเนสซาร์ในบทที่สี่เป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่ซับซ้อนอย่างยิ่ง เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องเตือนตนเองว่าเขาเป็นตัวแทนของสิ่งใด ขณะที่เราเริ่มพิจารณาการเปิดผนึกนิมิตแม่น้ำอูไลในประวัติศาสตร์ของวิลเลียม มิลเลอไร ความฝันครั้งที่สองของเนบูกัดเนสซาร์ เช่นเดียวกับความฝันครั้งที่สองของวิลเลียม มิลเลอไร เป็นตัวแทนของ "เจ็ดวาระ" แห่งเลวินิตี บทที่ยี่สิบหก ซึ่งเป็นเส้นด้ายเชิงพยากรณ์ที่สานหนังสือดาเนียลทั้งเล่มเข้าไว้ด้วยกัน เมื่อดาเนียลทรงตีความความฝันของเนบูกัดเนสซาร์ในบทที่สี่ เขาได้เตือนเขาถึงการพิพากษาที่จะมาถึง และในการกระทำเช่นนั้น เขาได้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของชาวสารทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งซึ่งเข้ามาสู่ประวัติศาสตร์ ณ "เวลาสิ้นสุด" ในปี 1798.

เมื่อการพิพากษาที่เนบูกัดเนสซาร์ได้รับคำเตือนไว้ว่าจะมาถึงได้มาถึงนั้น การมาถึงนั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อการพิพากษาเพื่อการไต่สวนเริ่มต้นขึ้น ในบทที่สี่ ทั้งชาวสารแห่งคำเตือนที่ดาเนียลได้ประกาศ และการมาถึงของการพิพากษาที่สัมพันธ์กับชาวสารแห่งคำเตือนนั้น ถูกแทนด้วยคำว่า "ซีวโม่ง" "ซีวโม่ง" แห่งการพิพากษาของเนบูกัดเนสซาร์เป็นตัวแทนของ "ซีวโม่ง" แห่งการพิพากษาของพระเจ้าในชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง อีกทั้งยังเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึง "ซีวโม่ง" แห่งกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อการพิพากษากาศบั้งคับของพระเจ้าเริ่มต้นขึ้น ส่วนของดาเนียลบทที่สี่ซึ่งเป็นตัวแทนของการมาถึงของชาวสารทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในปี ค.ศ. 1798 และการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ซึ่งถูกเป็นสัญลักษณ์โดยคำว่า "ซีวโม่ง" นั้น จากนั้นก็ถูกกล่าวซ้ำและขยายความให้กว้างออกไป เทคนิคแห่งการกล่าวซ้ำและขยายความเป็นเทคนิคเชิงพยากรณ์ที่ปรากฏซ้ำแล้วซ้ำเล่าในคำพยากรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระธรรมดาเนียล

เมื่อเนบูกัดเนสซาร์มาถึง "ซีวโม่ง" แห่งการพิพากษาแล้ว "เจ็ดกาลเวลา" ซึ่งเป็นการพิพากษาของเขาก็เริ่มต้นขึ้น และในฐานะกษัตริย์แห่งทิศเหนือ เขาจึงเป็นตัวแทนของการพิพากษาที่นำมาสู่อาณาจักรเหนือของอิสราเอลในปี 723 ก่อน ค.ศ. เขาได้รับใจของสัตว์ร้าย และสัตว์ร้ายในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์คืออาณาจักรหนึ่ง และตั้งแต่ปี 723 ก่อน ค.ศ. เรื่อยมาจนถึงปี 1798 เขาเป็นตัวแทนของลัทธินอกศาสนาสองรูปแบบซึ่งมักเป็นประเด็นของพระธรรมดาเนียลอย่างยิ่งเสมอมา

ตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี
เขาเป็นตัวแทนของอำนาจแห่งความรกร้างทำลายของลัทธินอกศาสนา และต่อมาอีกหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี
เขาเป็นตัวแทนของอำนาจแห่งความรกร้างทำลายของสันตะปาปา
หัวใจของอำนาจแห่งความรกร้างทำลายทั้งสองนั้นเป็นสิ่งเดียวกัน
เพราะระบอบสันตะปาปาก็เป็นเพียงลัทธินอกศาสนาที่สวมการอ้างตนว่าเป็นคริสต์ศาสนาเท่านั้น

ณ “ปลายกาลวันทั้งหลาย” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ระบุไว้ในดาเนียลบทที่สิบสอง และเป็นตัวแทนของ
“วาระแห่งปลาย” ในปี 1798 อาณาจักรของเขาได้รับการฟื้นคืนแก่เขา คำพยานของดาเนียลบทที่สิบ
และพระวิญญูณแห่งคำพยากรณ์ ซีให้เห็นว่า เมื่ออาณาจักรของเขาได้รับการฟื้นคืน ณ
“ปลายกาลวันทั้งหลาย” นั้น เขาเป็นมนุษย์ที่กลับใจใหม่แล้ว
จากนั้นเขาจึงกลายเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของความจริงสำคัญสี่ประการ
เขากลายเป็นสายสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างอำนาจแห่งพญานาคของลัทธินอกศาสนา
ซึ่งเขาเป็นตัวแทนในช่วงครึ่งแรกของ “เจ็ดกาลเวลา” ของเขา และอำนาจแห่งสัตว์ร้าย
ซึ่งเขาเป็นตัวแทนในช่วงครึ่งหลังของ “เจ็ดกาลเวลา” ของเขา ในฐานะสัญลักษณ์ของอำนาจทั้งสองนั้น
โดยยืนอยู่ในฐานะอาณาจักรที่ได้รับการฟื้นคืนในปี 1798 แล้ว
เขาจึงเป็นตัวแทนของอำนาจที่ทำให้รกร้างประการที่สาม (ผู้เผยพระวจนะเท็จ)
ซึ่งจะครอบครองอยู่เป็นเวลาเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์ ขณะที่หญิงแพศยาแห่งเมืองไทรเอกูลิมเสีย
ในฐานะกษัตริย์แห่งบาบิโลน เนบูคัดเนสซาร์เป็นตัวแทนของสายสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างอำนาจทั้งสามที่จ
ะกลายเป็นบาบิโลนสมัยใหม่ในวาระสุดท้าย ซึ่งต่อมานำโลกไปสู่อารีมาเกิดตอน

เขายังเป็นตัวแทนการกำเนิดของสหรัฐอเมริกาในฐานะสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 1798
ดูลูกแกะ อันเป็นสัญลักษณ์โดยประสบการณ์การกลับใจใหม่ของเขา ในขณะเดียวกัน
เขายังเป็นตัวแทนเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินนั้นด้วย ซึ่งได้แก่
ลัทธิสาธารณรัฐและลัทธิโปรเตสแตนต์ อันเป็นตัวแทนของกำลังอำนาจแห่งสหรัฐอเมริกา
ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ประเทศนี้กลายเป็นชาติที่ได้รับความโปรดปรานมากที่สุดในโลก กระนั้น
เมื่อสิ้นสุดเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์นั้น
เขาทั้งสองนี้ก็จะถูกแทนด้วยลัทธิสาธารณรัฐที่เสื่อมทรามและลัทธิโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทราม
โดยเขาทั้งสองถูกแบ่งออกเป็นสองพวก เขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐจะประกอบด้วยพรรคเดโมแครตซึ่งเพิกเฉยอย
างเปิดเผยต่อหลักการอันศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญ
และพรรครีพับลิกันซึ่งอ้างตนว่าเป็นผู้พิทักษ์และผู้ปกป้องรัฐธรรมนูญ
แต่ในความเป็นจริงกลับปฏิเสธหลักการอันศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญ โดยเลือกถือเอาธรรมเนียมประเพณีและจ
าริตปฏิบัติให้มีอำนาจเหนือหลักการทั้งหลายที่อยู่ในเอกสารอันศักดิ์สิทธิ์นั้น

สองฝ่ายนี้ได้ถูกเป็นแบบลวงหน้าโดยพวกสะดูสีและพวกฟาริสีในสมัยของพระคริสต์
จิตวิญญูณของพวกสะดูสีและพวกฟาริสีนั้นจะปรากฏออกมาเช่นกันในเขาแห่งโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ
โดยชนชั้นหนึ่งจะยึดถือการนมัสการในวันอาทิตย์ และอีกชนชั้นหนึ่งจะยึดถือการนมัสการในวันสะบาโต
สภาพที่เนบูคัดเนสซาร์กลับใจใหม่ ณ “ปลายวันทั้งหลาย” ในปี 1798
เป็นภาพแทนที่เหมาะสมของสหรัฐอเมริกา และของเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน สัญลักษณ์ทั้งส
าม—สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินและเขาทั้งสองของมัน—ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะเปลี่ยนจากลูกแกะเป็นมังกร
เนบูคัดเนสซาร์ เมื่อสิ้นสุด “เจ็ดวาระ” ของเขา เป็นตัวแทนของความเชื่อมโยงที่ระบุว่าจะอาณาจักรบาบิโลนตาม
ตัวอักษรของเขาเป็นสัญลักษณ์ของบาบิโลนสมัยใหม่ในวาระสุดท้าย ซึ่งประกอบขึ้นด้วยพญานาค สัตว์ร้าย
และผู้พยากรณ์เท็จ

เขายังเป็นตัวแทนของสามองค์ประกอบเชิงพยากรณ์ซึ่งแสดงไว้โดยสัตว์ร้ายจากแผ่นดินที่มีสองเขา ซึ่งเปลี่ยนจากลูกแกะเป็นพญานาคในระหว่างช่วงเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์ที่หญิงแพศยาแห่งเมืองไทรบูลิมเลื่อน ช่างลึกซึ้งยิ่งนักที่อาณาจักรตามตัวอักษรของเขาเองคืออาณาจักรเดียวกันนั้นที่เป็นแบบอย่างของอาณาจักรซึ่งครอบครองอำนาจอยู่เป็นเวลาเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์

สัญลักษณ์ของเนบูคัดเนสซาร์ในบทที่สี่ จะต้องถูกนำมาวางทาบไว้เหนือบทที่หนึ่ง เมื่อมีการประยุกต์ใช้เช่นนั้น ก็จะเชื่อมโยงหมายกำหนดต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์เข้าด้วยกัน และยืนยันความจริงหลายประการของนิมิตแม่น้ำอูไลซึ่งถูกแกะผนังออกในเวลานั้น รากฐานและเสาหลักศูนย์กลางของขบวนการมิลเลอไรต์คือคำถามและคำตอบในพระธรรมดาเนียลบทที่แปด ข้อสิบสามและสิบสี่ คำถามนั้นคือ “นิมิตเรื่องเครื่องเผาบูชาประจำวัน และการละเมิดอันกระทำให้เกิดความร้าวราน ที่มอบทั้งสถานนมัสการและกองทัพให้ถูกเหยียบย่ำ จะนานเท่าใด?”

ท่ามกลางถ้อยคำที่ถูกเพิ่มเติมเข้าไปในพระคัมภีร์นับเป็นร้อย หากมิใช่เป็นพันคำ มีเพียงคำที่เพิ่มเข้ามาคำว่า “เครื่องสัตวบูชา” เท่านั้นที่พระวิญญาณแห่งการดลใจทรงระบุว่าไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของตัวบท เมื่อเอาคำนี้ออกอย่างถูกต้องแล้ว ก็จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า “การประจำวันและการละเมิด” เป็นอำนาจสองประการที่ทำให้เกิดความร้าวรานพิเนาศซึ่งแตกต่างกัน ซีสเตอร์ไวท์ระบุว่าอย่างเฉพาะเจาะจงว่า คำว่า “เครื่องสัตวบูชา” นั้นถูกเพิ่มเติมเข้ามาโดยสติปัญญาของมนุษย์ และไม่เกี่ยวข้องกับตัวบท และในข้อความตอนเดียวกันนั้นเอง นางยังระบุว่าพวกมิลเลอไรต์นั้นถูกต้องแล้วในการชี้ว่า “การประจำวัน” คือศาสนานอกกรีต ถ้อยคำทางไวยากรณ์ภายในคำถามของข้อสิบสาม ได้รับการขบ่งไว้อย่างรอบคอบโดยพระคริสต์ผ่านงานเขียนของซีสเตอร์ไวท์ และเมื่อถูกกำกับโดยข้อพระคัมภีร์และคำชี้แนะเพิ่มเติมซึ่งได้รับการดลใจ คำถามนั้นคือ “นิมิต concerning อำนาจสองประการที่ทำให้เกิดความร้าวรานพิเนาศ คือศาสนานอกกรีตและอำนาจสันตะปาปา ซึ่งจะเหยียบย่ำทั้งสถานนมัสการและประชากรของพระเจ้า จะยืนนานเท่าใด?”

ฉะนั้น เมื่อมีการระบุตำแหน่งของเนบูคัดเนสซาร์ไว้ ณ “วาระสุดท้าย” ในปี 1798 เขาจึงเป็นตัวแทนของมนุษย์ที่กลับใจใหม่ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นตัวแทนของ “ผู้มีปัญญา” ที่เข้าใจ “ความรูที่เพิ่มขึ้น” ซึ่งถูกเปิดเผยในเวลานั้น แต่สัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของตัวเขาเองกลับแสดงให้เห็นโดยตรึงถึงประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นเนื้อหาของคำถามที่ว่า “นิมิตเกี่ยวกับอำนาจแห่งการทำให้ร้าวรานของลัทธินอกศาสนาและระบบสันตะปาปา ซึ่งจะเหยียบย่ำประชากรของพระเจ้า (กองทัพ) และสถานนมัสการของพระเจ้า จะยาวนานเพียงใด?” ในฐานะสัญลักษณ์ของ “หญิงพรหมจารีผู้มีปัญญา” ผู้เข้าใจ “ความรูที่เพิ่มขึ้น” เขาเป็นตัวแทนของวิลเลียม มิลเลอร์ เพราะมิลเลอร์เป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่ “มีปัญญา” ในประวัติศาสตร์ซึ่งเริ่มต้นขึ้น ณ “วาระสุดท้าย” ในปี 1798.

เนบูคัดเนสซาร์เป็นสัญลักษณ์ของหมุดหมายแห่ง “วาระสุดท้าย” และเมื่อวางทาบลงบนบทที่หนึ่ง เขายังเป็นตัวแทนของการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในเวลานั้นด้วย เพราะในบทที่สี่ “ซีโวมิง” ที่ดาเนียลมอบข่าวสารคำเตือนแก่เนบูคัดเนสซาร์นั้น เป็นเครื่องหมายบอกเวลาที่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งมาถึง และนั่นคือปี 1798 “ซีโวมิง” ที่การพิพากษาของเนบูคัดเนสซาร์มาถึง เป็นตัวแทนของ “ซีโวมิง” แห่งการเริ่มต้นการพิพากษาเชิงพิจารณาของพระเจ้าในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 หมุดหมายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากสัญลักษณ์ของเนบูคัดเนสซาร์ในบทที่สี่ คือ 723 BC, 538, 1798 (วาระสุดท้าย) และวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

หลักหมายแห่งประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ในดาเนียลบทที่หนึ่ง เริ่มต้นด้วยเยโฮยาคิม ผู้เป็นสัญลักษณ์ของการทรงเสริมกำลังแก่ข้าวยาฮูบแรกซึ่งได้มาถึง ณ "เวลาสุดท้าย" ในปี 1798 การทรงเสริมกำลังแก่ข้าวยาฮูบแรก ซึ่งแทนด้วยเยโฮยาคิม กำหนดไว้ที่วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 การพิชิตเยโฮยาคิมเป็นจุดเริ่มต้นของเจ็ดสิบปีแห่งการครอบครองของบาบิโลน ซึ่งสิ้นสุดลงด้วยกฤษฎีกาของไซรัส ดาเนียลบทที่หนึ่งระบุถึงกระบวนการทดสอบสามชั้น ซึ่งแสดงเป็นการทดสอบด้านอาหาร ตามด้วยการทดสอบด้วยการมองเห็น อันจบลงด้วยการทดสอบซึ่ขาด ทั้งสามการทดสอบนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ ผู้ซึ่งมิได้เป็นบุคคลอื่นใดน้อยไปกว่าพระเยซูคริสต์ ได้เสด็จลงมาจากสวรรค์พร้อมด้วยหนังสือเล่มน้อย ซึ่งประชากรของพระเจ้าในขณะนั้นจะต้อง "กิน" เช่นเดียวกับที่ดาเนียลและสหายผู้ประเสริฐทั้งสามเลือกที่จะกินอาหารจำพวกถั่ว แทนอาหารของบาบิโลน

การทดสอบประการที่สองของกระบวนการนั้นเป็นภาพแทนของการสำแดงให้เห็นถึงการที่คริสตจักรโปรเตสแตนต์ปฏิเสธข้าวยาฮูบของมิลเลอร์ (ข้าวยาฮูบของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง) เมื่อถึงเวลานั้นจึงสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างขบวนการมิลเลอไรต์กับคริสตจักรโปรเตสแตนต์ ซึ่งในเวลานั้นเริ่มต้นบทบาทเชิงคำพยากรณ์ของตนในฐานะโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ ความแตกต่างระหว่างคนสองจำพวกนั้นเด่นชัดพอ ๆ กับที่เนื้อหนังของดาเนียลและสหายผู้ประเสริฐทั้งสามปรากฏงดงามและอวบอ้วนกว่า เพราะรับประทานอาหารจากสวรรค์แทนอาหารของบาบิโลน ความแตกต่างนั้นปรากฏชัดเมื่อสิ้นสุดปีตามพระคัมภีร์ ค.ศ. 1843 (19 เมษายน ค.ศ. 1844) เมื่อเวลาซึกข์เข้าตามคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนมาถึง.

การทดสอบครั้งที่สาม ซึ่งเป็นบทพิสูจน์ซึ่ขาดนั้น เป็นสัญลักษณ์แทนวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อหลังจากสามปี "ชั่วโมง" นั้นก็มาถึง คือเวลาที่เนบูคัดเนสซาร์เองทรงพิพากษาและประกาศว่าดาเนียลกับสามผู้ทรงคุณธรรมนั้น "ดีกว่า" เหล่านักปราชญ์แห่งบาบิโลนถึง "สิบเท่า" การวางพระธรรมดาเนียลบทที่สี่ซ้อนทับเหนือบทที่หนึ่ง ก่อให้เกิดหมุดหมายแห่งประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ โดยเริ่มต้นด้วย "วาระสุดท้าย" ในปี 1798; การเสริมฤทธิ์แห่งข้าวยาฮูบของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840; ความผิดหวังครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844; และความผิดหวังครั้งใหญ่เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

นอกเหนือจากการระบุหมุดหมายเฉพาะแห่งประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์แล้ว ทั้งสองบทนี้ เมื่อนำมาประกอบเข้าด้วยกันแบบ "บรรทัดซ้อนบรรทัด" ย่อมแสดงให้เห็นข้าวยาฮูบของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ระบุว่านางทั้งสองที่ก่อให้เกิดความรุกร้างซึ่งเป็นหัวข้อของหลักคำสอนพื้นฐานเรื่องสองพันสามร้อยวัน และยังแสดงถึงกระบวนการทดสอบสามชั้นแห่งดาเนียลบทที่สิบสอง ซึ่งเกิดขึ้นเสมอเมื่อพระธรรมดาเนียลถูกคล้ออก.

พวกเขายังระบุด้วยว่า เนบูคัดเนสซาร์ ในฐานะสัญลักษณ์ของผู้มีปัญญาในปี 1798 เมื่อพิจารณาควบคู่กับนิมิตครั้งที่สองของท่านในบทที่สี่ เป็นตัวแทนของวิลเลียม มิลเลอร์ ซึ่งขบวนการของเขาจะกลายเป็นเขาแห่งโปรเตสแตนต์ที่แท้จริง งานของวิลเลียม มิลเลอร์ ซึ่งเป็นตัวแทนของความจริงพื้นฐานแห่งแอ็ดเวนติสม์นั้น ได้รับการนำเสนอไว้บนแผ่นจารึกสองแผ่นของฮาบากุก และพระเจ้าทรงกำกับในการจัดทำแผ่นจารึกศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองนั้นด้วย

มีความจริงเชิงพยากรณ์หลายประการที่มิลเลอร์มิได้มองเห็นอย่างถูกต้อง เพราะมุมมองของเขาในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์มิได้เปิดโอกาสให้เขาตระหนักว่ามีอำนาจที่ทำให้เกิดความรุกร้างอยู่สามประการ

มิใช่เพียงลัทธินอกศาสนา (พญามังกร) และลัทธิสันตะปาปา (สัตว์ร้าย) เท่านั้น แต่รวมถึงโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อด้วย (ผู้พยากรณ์เท็จ) ด้วย ในการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า ความเข้าใจเชิงพยากรณ์ของมิลเลอร์ซึ่งถูกจำกัดด้วยมุมมองของเขาในประวัติศาสตร์นั้น จึงมิได้ถูกนำเสนอไว้บนแผ่นศักดิ์สิทธิ์สองแผ่นของฮาบากุกฯ

ความฝันครั้งที่สองของเนบูคัดเนสซาร์ในดาเนียลบทที่สี่ เป็นภาพแทนความฝันครั้งที่สองของวิลเลียม มิลเลอร์ ความฝันทั้งสองกล่าวถึง “เจ็ดวาระ” และความฝันของมิลเลอร์ชี้ให้เห็นถึงการปฏิเสธงานของเขาซึ่งเริ่มขึ้นในปี 1863 และทวีความรุนแรงขึ้นจนถึงเสียงร้องเหิงคิน ความฝันทั้งสองสิ้นสุดลงด้วยอาณาจักรที่ได้รับการฟื้นฟูภายหลังช่วงเวลาแห่งการกระจัดกระจาย ด้วยเหตุนี้ เราจะพิจารณาความฝันครั้งที่สองของมิลเลอร์ ก่อนที่เราจะพิจารณาโดยตรงถึงนิมิตแห่งแม่น้ำอูโลซึ่งถูกเปิดผนึกในปี 1798.

“ข้าพเจ้าฝันว่า

พระเจ้าได้ทรงส่งหีบเล็กใบหนึ่งซึ่งประดิษฐ์อย่างวิจิตรบรรจงมายังข้าพเจ้าโดยพระหัตถ์ที่ไม่ปรากฏให้เห็น มีความยาวประมาณสิบนิ้ว และกว้างกับสูงด้านละหกนิ้ว ทำด้วยไม้มะเกลือและมุกฝังลวดลายอย่างประณีต ที่หีบนั้นมีกุญแจดอกหนึ่งผูกติดไว้ ข้าพเจ้าจึงหยิบกุญแจนั้นขึ้นมาทันทีและเปิดหีบออก แล้วด้วยความพิศวงและประหลาดใจ ข้าพเจ้าพบว่าภายในเต็มไปด้วยอัญมณีทุกชนิดและทุกขนาด เพชรพลอยล้ำค่า ตลอดจนเหรียญทองและเหรียญเงินทุกขนาดและทุกมูลค่า จัดวางไว้อย่างงดงามเป็นระเบียบในตำแหน่งของแต่ละสิ่งภายในหีบนั้น และเมื่อจัดวางอยู่เช่นนั้น สิ่งเหล่านั้นก็สะท้อนแสงสว่างและรัศมีรุ่งโรจน์ ซึ่งมีเพียงดวงอาทิตย์เท่านั้นที่อาจเทียบได้”

“ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะชื่นชมทัศนียภาพอันน่าอัศจรรย์นี้เพียงลำพัง แม้ว่าหัวใจของข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วยความยินดียิ่งเพราะความสุกสว่าง ความงดงาม และคุณค่าของสิ่งที่อยู่ภายในนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงวางมันไว้บนโต๊ะกลางห้องของข้าพเจ้า และแจ้งข่าวออกไปว่า

ทุกคนที่มีความปรารถนาอาจมาและดูภาพอันรุ่งโรจน์และเจิดจ้าที่สุดเท่าที่มนุษย์เคยเห็นในชีวิตนี้”

“ผู้คนเริ่มทยอยเข้ามา ในตอนแรกมีจำนวนน้อย แต่เพิ่มขึ้นจนกลายเป็นฝูงชน เมื่อพวกเขาเข้ามาเข้าไปในหีบเป็นครั้งแรก พวกเขา ก็ประหลาดใจและให้ร้องด้วยความยินดี แต่เมื่อจำนวนผู้ชมเพิ่มขึ้น ทุกคนก็เริ่มรบกวนเพชรพลอย หยิบมันออกจากหีบและกระจัดกระจายมันไว้บนโต๊ะ ข้าพเจ้าเริ่มคิดว่าเจ้าของคงจะเรียกเอาหีบและเพชรพลอยคืนจากมือของข้าพเจ้าอีก และหากข้าพเจ้ายอมให้พวกมันกระจัดกระจายไป ข้าพเจ้าก็จะไม่มีวันสามารถนำมันกลับไปได้ในตำแหน่งเดิมในหีบได้อีกดังเดิม และรู้สึกที่ข้าพเจ้าคงจะไม่มีวันสามารถรับผิดชอบต่อสิ่งนั้นได้เลย เพราะมันจะใหญ่หลวงอย่างยิ่ง จากนั้นข้าพเจ้าจึงเริ่มวิงวอนผู้คนไม่ให้จับต้องมัน หรือไม่ให้นำมันออกจากหีบ แต่ยิ่งข้าพเจ้าวิงวอนมากเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งทำให้มันกระจัดกระจายมากขึ้นเท่านั้น และบัดนี้พวกเขาดูเหมือนจะทำให้มันกระจัดกระจายไปทั่วทั้งห้อง บนพื้น และบนเครื่องเรือนทุกชิ้นในห้องนั้น”

“แล้วข้าพเจ้าเห็นว่า ท่ามกลางอัญมณีแท้และเหรียญกษาปณ์แท้ พวกเขาได้โปรยอัญมณีปลอมและเหรียญกษาปณ์ปลอมเป็นจำนวนมากมายับไม่ถ้วน ข้าพเจ้ารู้สึกเดือดดาลอย่างยิ่งต่อความประพฤติดันเลวทรามและความอกตัญญูของพวกเขา และได้ตำหนิและประณามพวกเขาเพราะการนั้น แต่ยิ่งข้าพเจ้าตำหนิมากเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งโปรยอัญมณีปลอมและเหรียญกษาปณ์ปลอมปะปนอยู่ท่ามกลางของแท้มากขึ้นเท่านั้น”

“แล้วข้าพเจ้าก็เกิดความขัดเคืองขึ้นในจิตวิญญาณฝ่ายกาย และเริ่มใช้กำลังทางกายผลักไสพวกเขาออกไปจากห้องนั้น; แต่ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังผลักไสคนหนึ่งออกไป อีกสามคนก็จะเข้ามา และนำเอาฝุ่นผง เศษไม้ ชีบ และทราย ตลอดจนขยะสารพัดชนิดเข้ามาด้วย จนกระทั่งพวกเขาเกือบอัญมณีแท้ เพชร และเหรียญเงินทั้งปวงเสียมิด ซึ่งล้วนถูกปิดบังพ้นจากสายตาไปทั้งสิ้น พวกเขาจึงฉีกหีบของข้าพเจ้าเป็นชิ้น ๆ และกระจัดกระจายมันปะปนอยู่ท่ามกลางกองขยะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีผู้ใดใส่ใจต่อความเศร้าโศกหรือความโกรธของข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้าท้อถอยและหมดกำลังใจโดยสิ้นเชิง แล้วนั่งลงร้องไห้”

“ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังร้องไห้และคร่ำครวญถึงความสูญเสียอันใหญ่หลวงของข้าพเจ้าและความรับผิดชอบที่ข้าพเจ้าต้องรับนั้น ข้าพเจ้าได้ระลึกถึงพระเจ้า และอธิษฐานอย่างจริงใจขอให้พระองค์ทรงส่งความช่วยเหลือมาให้ข้าพเจ้า ทันใดนั้นประตูก็เปิดออก และมีชายผู้หนึ่งเข้ามาในห้อง เมื่อผู้คนที่หลายได้ออกไปจากห้องนั้นแล้ว และเขามีแปรงปัดฝุ่นอยู่ในมือ ก็เปิดหน้าต่าง และเริ่มปัดกวาดฝุ่นละอองและสิ่งสกปรกออกจากห้องนั้น”

“ข้าพเจ้าร้องทูลวิงวอนพระองค์ให้ทรงยับยั้งไว้ เพราะยังมีอัญมณีล้ำค่าบางเม็ดกระจัดกระจายอยู่ท่ามกลางกองซากปรักหักพัง”

พระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่ากลัวเลย” เพราะพระองค์จะ “ทรงดูแลพวกเขา”

“แล้วขณะที่เขากวาดผงคลีและขยะ เครื่องเพชรพลอยปลอมและเหรียญปลอมทั้งหลายก็ลอยขึ้นและออกไปทางหน้าต่างประหนึ่งเมฆหมอก และลมก็พัดพาสิ่งเหล่านั้นไป ท่ามกลางความอลหม่านนั้น ข้าพเจ้าหลับตาลงชั่วขณะหนึ่ง; เมื่อข้าพเจ้าเปิดตาขึ้นอีกครั้ง ขยะทั้งสิ้นก็หายไปหมดแล้ว อัญมณีล้ำค่า เพชร เหรียญทองและเหรียญเงิน นอนกระจัดกระจายอยู่อย่างอุดมทั่วทั้งห้อง”

“แล้วเขาก็นำหีบใบหนึ่งมาวางบนโต๊ะ ซึ่งใหญ่และงดงามกว่าหีบใบก่อนมาก แล้วรวบรวมอัญมณี เพชรพลอย และเหรียญเงินขึ้นมาครึ่งละกำมือ โยนลงไป ในหีบนั้น จนไม่เหลืออยู่เลยแม้แต่ชิ้นเดียว แม้ว่าเพชรบางเม็ดจะมีขนาดไม่ใหญ่ไปกว่าปลายเข็มหมุดก็ตาม”

แล้วท่านก็เรียกข้าพเจ้าให้ “มาและดู”

“ข้าพเจ้ามองเข้าไปในหีบ แต่ตาของข้าพเจ้าพรางไปด้วยภาพที่เห็น พวกมันส่องประกายด้วยสง่าราศีมากกว่าเดิมสิบเท่า ข้าพเจ้าคิดว่าพวกมันคงถูกขัดด้วยทรายจากเท้าของคนชั่วเหล่านั้น ผู้ซึ่งได้โปรยกระจายและเหยียบย่ำพวกมันลงในผงคลี พวกมันถูกจัดไว้อย่างงดงามเป็นระเบียบในหีบ แต่ละสิ่งอยู่ในที่ของตน โดยไม่ปรากฏร่องรอยแห่งความลำบากจากชายผู้ที่ยืนพวกมันเข้าไป ข้าพเจ้าร้องออกมาด้วยความยินดียิ่ง และเสียงร้องนั้นก็ปลุกข้าพเจ้าให้ตื่น” Early Writings, 81–83.

เราจะกล่าวถึงความฝันของมิลเลอร์ในบทความถัดไป

ต่อไปนี้เป็นบทนำสู่ความฝันครั้งที่สองของวิลเลียม มิลเลอร์ ซึ่งเจมส์ ไวต์ได้เขียนไว้เมื่อเขาตีพิมพ์ความฝันของมิลเลอร์ใน Advent Herald.

“ความฝันต่อไปนี้ได้ตีพิมพ์ใน Advent Herald เมื่อกว่าสองปีก่อนแล้ว ข้าพเจ้าเห็นในเวลานั้นว่าความฝันนั้นได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงประสบการณ์การเสด็จมาครั้งที่สองในอดีตของเรา และว่าพระเจ้าได้ประทานความฝันนั้นไว้เพื่อประโยชน์ของฝูงแกะที่กระจัดกระจายอยู่”

“ท่ามกลางหมายสำคัญทั้งหลายแห่งการที่วันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้าใกล้เข้ามา พระเจ้าได้ทรงวางความฝันไว้ ดู โยเอล 2:28-31; กิจการ 2:17-20 ความฝันอาจมาได้สามทาง; ประการแรก ‘เนื่องด้วยการงานมากมาย’ ดู ปัญญาจารย์ 5:3 ประการที่สอง บรรดาผู้ที่อยู่ใต้อิทธิพลของวิญญาณโสโครกและการล่อลวงของซาตาน อาจมีความฝันโดยอิทธิพลของมัน ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 8:1-5; เยเรมีย์ 23:25-28; 27:9; 29:8; เศคาริยาห์ 10:2; ยูดา 8 และประการที่สาม พระเจ้าได้ทรงสั่งสอนประชากรของพระองค์โดยความฝันอยู่เสมอมา และยังคงทรงสั่งสอนอยู่ไม่มากก็น้อย ซึ่งความฝันนั้นมาผ่านการปฏิบัติหน้าที่ของทูตสวรรค์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ที่ยืนอยู่ในความสว่างอันแจ่มชัดของความจริงจะรู้ได้เมื่อพระเจ้าประทานความฝันแก่เขา และคนเช่นนั้นจะไม่ถูกล่อลวงและชักนำให้หลงไปด้วยความฝันเทียมเท็จ”

“และพระองค์ตรัสว่า บัดนี้จงฟังถ้อยคำของเราเถิด ถ้ามีผู้พยากรณ์อยู่ท่ามกลางพวกเจ้า เราคือพระยาห์เวห์ จะสำแดงตัวแก่เขาในนิมิต และจะกล่าวแก่เขาในความฝัน’ กัณฑ์ 12:6 ยาโคบกล่าวว่า ‘ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ได้พูดกับข้าพเจ้าในความฝัน’ ปฐมกาล 31:2 ‘และพระเจ้าเสด็จมาหาลาบันชาวซีเรียในความฝันเวลากลางคืน’ ปฐมกาล 31:24 จงอ่านความฝันของโยเซฟ [ปฐมกาล 37:5-9] แล้วจึงอ่านเรื่องอันน่าสนใจแห่งการสำเร็จตามนั้นในอียิปต์ ‘ที่กิเบโอน พระยาห์เวห์ทรงปรากฏแก่ชาโลมอนในความฝันเวลากลางคืน’ 1 พงศกัศัตร์ 3:5 รูปหมี่มาอันสำคัญยิ่งในดาเนียลบทที่สองนั้นได้ประทานมาในความฝัน และสัตว์สี่ตัว เป็นต้น ในบทที่เจ็ดด้วย เมื่อเฮโรดพยายามจะทำลายพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระเยาว์ โยเซฟได้รับคำเตือนในความฝันให้หนีไปยังอียิปต์ มัทธิว 2:13”

“และต่อมาในวาระสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเราลงมาเหนือเนื้อหนังทั้งปวง และบุตรชายบุตรหญิงของท่านทั้งหลายจะกล่าวคำพยากรณ์ คนหนุ่มของท่านทั้งหลายจะเห็นนิมิต และคนชราของท่านทั้งหลายจะฝันเห็นความฝัน’ กิจการ 2:17”

“ของประทานแห่งการพยากรณ์ โดยทางความฝันและนิมิต ในที่นี้เป็นผลแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในวาระสุดท้ายจะต้องสำแดงออกอย่างเพียงพอที่จะเป็นหมายสำคัญได้ ของประทานนี้เป็นหนึ่งในบรรดาของประทานของคริสตจักรแห่งชาวประเสริฐ”

“และพระองค์ได้ทรงประทานให้บางคนเป็นอัครทูต; และบางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ; และบางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ; และบางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์; เพื่อให้วิสุทธิชนทั้งหลายถึงความไพบูลย์ สำหรับกิจการแห่งพันธกิจ เพื่อการเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์’ เอเฟซัส 4:11-12”

“และพระเจ้าทรงตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร อันดับแรกเป็นอัครทูต อันดับที่สองเป็นผู้พยากรณ์’ 1 โครินธ์ 12:28 ‘อย่าดูหมิ่นคำพยากรณ์ทั้งหลาย’ 1 เธสะโลนิกา 5:20 ดูเพิ่มเติม กิจการ 13:1; 21:9; โรม 7:6; 1 โครินธ์ 14:1, 24, 39

ผู้พยากรณ์หรือคำพยากรณ์นั้นมีไว้เพื่อการเสริมสร้างคริสตจักรของพระคริสต์; และไม่มีหลักฐานใดที่สามารถยกมาจากพระวจนะของพระเจ้าได้ว่า

สิ่งเหล่านี้จะต้องสิ้นสุดลงก่อนที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาล และอาจารย์จะสิ้นสุดลง

แต่ผู้คัดค้านกล่าวว่า ‘มีนิมิตและความฝันเทียมมากมายเหลือเกิน

จนข้าพเจ้าไม่อาจไว้วางใจสิ่งใดในลักษณะนั้นได้’ เป็นความจริงที่ซาตานมีของปลอมเลียนแบบของเขา

เขามีผู้พยากรณ์เทียมอยู่เสมอ และแน่นอนว่าเราอาจคาดได้ว่าจะมีสิ่งเหล่านี้ในบัดนี้ด้วย

ในวาระสุดท้ายแห่งการล่อลวงและชัยชนะของเขา

บรรดาผู้ที่ปฏิเสธการสำแดงพิเศษเช่นนี้เพราะมีของปลอมเลียนแบบอยู่

ก็อาจก้าวต่อไปอีกเล็กน้อยอย่างสมเหตุสมผลพอๆ กัน

และปฏิเสธว่าพระเจ้าเคยทรงสำแดงพระองค์เองแก่มนุษย์ในความฝันหรือนิมิตเลย เพราะของปลอมเลียนแบบนั้นมียูเซมอ”

“ความฝันและนิมิตเป็นสื่อซึ่งพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองแก่มนุษย์ โดยผ่านสื่อนี้พระองค์ได้ตรัสแก่บรรดาผู้เผยพระวจนะ พระองค์ได้ทรงจัดวางของประทานแห่งการเผยพระวจนะไว้ท่ามกลางของประทานทั้งหลายของคริสตจักรแห่งข่าวประเสริฐ และได้ทรงจัดความฝันและนิมิตไว้ร่วมกับหมายสำคัญอื่น ๆ ของ ‘ยุคสุดท้าย’ อาเมน”

“จุดประสงค์ของข้าพเจ้าในการกล่าวข้อสังเกตข้างต้น ก็เพื่อขจัดข้อคัดค้านต่าง ๆ โดยวิธีตามพระคัมภีร์ และเตรียมจิตใจของผู้อ่านสำหรับสิ่งต่อไปนี้” James White.